20/09/2021

Πατριάρχης Ιεροσολύμων: Εορτή της απείρου αγάπης του Θεού

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Προεορτίως εορτάσθηκε την Κυριακή, 6η/19η Σεπτεμβρίου 2021, για λόγους ποιμαντικούς η εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου, η εορταζομένη ακριβώς την 8η Σεπτεμβρίου εκάστου έτους, στον προς τιμήν του Γενεθλίου της Θεοτόκου Ιερό Ναό αυτής στην Κωμόπολη της Μπετζάλλας, πλησίον της Βηθλεέμ.

https://jerusalem-patriarchate.info/

https://jerusalem-patriarchate.info/

Κατά την εορτή αυτήν η Εκκλησία δοξάζει τον Θεόν, «διότι εχάρισεν εις τους Θεοπάτορας Ιωακείμ και Άνναν, ατέκνους το πριν, την Μαρίαν ως καρπόν κοιλίας, εκ της οποίας προήλθε κατά σάρκα ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Η Εκκλησία μετά χαράς ψάλλει ότι «Ιωακείμ και η Άννα εκ φθοράς του θανάτου ηλευθερώθησαν, άχραντε, εν τη αγία γεννήσει Σου», και «η στείρα τίκτει την Θεοτόκον και τροφόν της ζωής ημών».

Στην χαρμόσυνη εορτή, της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αυτώ των Αρχιερέων Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και του Σεβασμιωτάτου

Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων ως του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, των Πρεσβυτέρων της Κοινότητος π. Παύλου, π. Ιωσήφ και π. Ηλία, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψάλλοντος του κ. Νιδάλ μετά της χορωδίας και μετέχοντος πανδήμου λαού της πόλεως, παρουσία του Ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιγνατίου και του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ Ευαγγέλου Βλιώρα.

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2021/09/Jerusalem-Patriarchate-fdown.net_.mp4

Στο Κοινωνικόν της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε διά της κάτωθι προσφωνήσεως Αυτού:

«**Ἀγάλλεται τά πέρατα τῆς οἰκουμένης σήμερον ἐν τῇ Γεννήσει σου, Κόρη Θεοτόκε Μαρία, και ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ᾗ καί τῶν φυσάντων σε τό λυπηρόν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος καί τῆς Προμήτορος Εὔας, τήν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν", ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.**

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδέλφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται μετά τῶν ἁγίων Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὁσίων καί Δικαίων ἐπί τῷ θείῳ Γενεθλίῳ σήμερον τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μητρός. Διό καί ἡμεῖς συνήχθημεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ, ἵνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν γενομένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

"Σκιρτάτω ἡ φύσις, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἡ γάρ ἀμνάς τίκτεται, ἐξ ἧς ὁ ποιμήν περιβάλλεται τό πρόβατον καί τούς χιτῶνας διαρρήξει τῆς πάλαι νεκρώσεως. Χορευέτω παρθενία, ὅτι ἐτέχθη κατά τόν Ἡσαΐαν παρθένος, ἥτις ἐν γαστρί ἕξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, τουτέστιν "μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός", (Ἡσ. 7,14) [Καί ἁπλούστερον· Ἄς σκιρτήσει ἡ φύσις· διότι γεννᾶται ἡ ἀμνάδα καί ἀπ᾽ αὐτήν ὁ ποιμένας θά ντυθεῖ ὡς φόρεμα τό πρόβατον καί θά σπάσει τούς χιτῶνας τῆς παλαιᾶς νεκρώσεως. Ἄς χορεύει ἡ παρθενία, διότι, ὅπως λέγει ὁ Ἡσαΐας, γεννήθηκε Παρθένος, ἡ ὁποία θά συλλάβει καί θά γεννήσει Υἱόν καί θά τόν ὀνομάσουν Ἐμμανουήλ, δηλαδή «ὁ Θεός εἶναι μαζί μας».

Ὁ ποιμήν δέ, ὅστις περιβαλεῖται τό πρόβατον καί τούς χιτῶνας διαρρήξει τῆς πάλαι νεκρώσεως, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Θεόν Λόγον, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος "δι᾽ ἡμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ Ἐκείνου

πτωχείᾳ πλουτήσητε”, (Β΄ Κορ. 8,9), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἑρμηνεύοντες τούς Παυλείους τούτους λόγους, ὁ μέν Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: “Πλοῦτον δέ ἐνταῦθα φησί [ὁ Παῦλος] τήν γνῶσιν τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τόν τῶν ἁμαρτημάτων καθαρισμόν, τήν δικαιοσύνην, τόν Ἁγιασμόν, τά μύρια, ἅπερ ἡμῶν παρέσχε ἀγαθά καί μέλλει παρέχειν”. Ὁ δέ Ζυγαβηνός λέγει: “τόν πλοῦτον τῆς κατά χάριν θεώσεως”.

Ἡ ἐξ Ἰωακείμ καί Ἄννης γέννησις τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου Μαρίας, ἀνέτρεψε ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς, τήν ἐκ τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας διαδοθεῖσαν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος κατάραν. Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: “Ἐπί σοί Θεοτόκε ἀειπάρθενε καί φύσις καινοτομεῖται καί Χρόνος”.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τόσον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ὅσον καί ὁ χρόνος ἀνακαινίζονται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, διότι ἐξ αὐτῆς ἀνέτειλεν εἰς τόν κόσμον τό φῶς τῆς δικαιοσύνης, δηλονότι ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὁ Χριστός. “Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας”, (Β΄ Κορ. 6,2), λέγει Κύριος. Περί δέ τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξεζήτησαν καί ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περί τῆς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες”, (Α΄ Πέτρ.1,10), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ὄντως, οἱ λόγοι τῶν προφητῶν ἐξεπληρώθησαν εἰς τούς δικαίους τοῦ Θεοῦ Ἰωακείμ καί Ἄνναν, τῶν ὁποίων τήν δέησιν εἰσήκουσεν ὁ Κύριος, χαρίζοντάς τους τήν Παρθένον Μαρίαν ὡς λύτρον λαμπρόν καί μεγάλον ἀντί τῆς Εὔας, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: “Καί γε ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν [Ἰωακείμ καί Ἄννης], δούς τήν Κυριώνυμον Μαρίαν λύτρον οὕτως ἀγλαόν καί μεγαλοφυές ἀντί τῆς Εὔας. Θυγάτηρ ἴαμα μητρικόν γεγένηται: τόν νέον φύραμα τῆς θείας ἀναπλάσεως, ἡ παναγία ἀπαρχή τοῦ γένους, ἡ ρίζα τοῦ θεοφράστου κλάδου, τό τοῦ προπάτορος ἀγαλλίαμα”. [Καί ἁπλούστερον· καί ὁ Κύριος εἰσήκουσε τῆς δεήσεως αὐτῶν, δίνοντας τήν Μαρία πού ἔχει τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, λύτρον τόσον λαμπρόν καί τόσο μεγάλον ἀντί τῆς Εὔας. Ἡ θυγάτηρ θά γίνει ἡ θεραπεία τῆς μητέρας, ἡ νέα ζύμη τῆς θείας ἀναπλάσεως, ἡ ρίζα τοῦ θεορρήτου κλαδιοῦ, ἡ ἀγαλλίασις τοῦ προπάτορος].

Τό ἱερόν τοῦτο γεγονός τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὑπό τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο διότι, ἡ Παναγία μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τήν ἐν Χριστῷ ἀπαρχήν τοῦ γένους ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων καί διά τῶν Χριστιανῶν ἐκ τῶν ἁγνῶν αὐτῆς αἱμάτων ἐσωματώθη ὁ Θεός Λόγος καί ἐγένετο σάρξ, (Ἰωάν. 1,14).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων ἐνσάρκωσις καί ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπετέλεσε “τό νέον φύραμα τῆς θείας ἀναπλάσεως”, ὡς διδάσκει καί ὁ

Μέγας Ἀθανάσιος: “Ἐν τῷ ἐνιαίῳ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, τῇ ἀφάτῳ ἑπαφῇ καί ἑνώσει αὐτῆς μετά τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος φύσεως, ἀποβάλλει πᾶσαν τήν ἀπό τοῦ Προπάτορος Ἀδάμ ρυεῖσαν τῆς φύσεως κάκωσιν καί μεταπλάττεται ἄνωθεν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ πυρός τῆς θείας τοῦ Λόγου φύσεως, εἰς νέαν ἔνθεον καί αἰωνίαν ὕπαρξιν”.

Ἰδού λοιπόν ἡ συμβολή τῆς Παναγίας καί καθαρωτάτης Παρθένου Μαρίας εἰς τό μέγα μυστήριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἰδού καί πάλιν διά τί ὁ θεσπέσιος Ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει λέγων: “εἰ δέ ἡ ἀπαρχή Ἁγία καί τό φύραμα· καί εἰ ἡ ρίζα ἁγία καί οἱ κλάδοι” (Ρωμ. 11-16). Καί ἰδού διά τί ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας βοᾷ καί λέγει: “Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. Ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καί λύσας τήν κατάραν, ἔδωκε τήν εὐλογίαν, καί καταργήσας τόν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωήν τήν αἰώνιον”.

Καί ἡ μέν γέννησις τῆς Θεοτόκου ἐμήνυσε τῇ οἰκουμένῃ τό μήνυμα τῆς χαρᾶς τῆς σωτηρίας, ὁ δέ χαιρετισμός ὑπό τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ: “χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν”, ἐπεσφράγισε τό σωτηριῶδες μήνυμα τῆς λύσεως τῆς κατάρας τῶν προπατόρων ἀφ᾽ ἑνός καί τήν κατάργησιν τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς δηλονότι τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀφ᾽ ἑτέρου.

Αὐτό τοῦτο τό Εὐαγγέλιον τῆς χαρᾶς, τῆς εὐλογίας καί τοῦ Ἁγιασμοῦ ἀλλά καί τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τά θεῖα καί θαυμαστά ταῦτα δῶρα, ἅτινα κατέχει ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καλούμεθα διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἀποθησαυρίσωμεν εἰς τάς καρδίας ἡμῶν.

Μετά δέ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀναφωνήσωμεν τῇ Θεοτόκῳ: “Χαῖρε λυχνία τό χρυσοῦν τῆς παρθενίας σκεῦος καί εὔριζον, οὗ θρυαλλίς ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος καί ἔλαιον τό ἐξ ἀχράντων σαρκῶν ληφθέν σῶμα ἅγιον, ἐξ ὧν φῶς Χριστός τό ἀνεπίδυτον, ἡ τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένοις τήν ἀΐδιον ζωήν πυράψασα” Καί ἁπλούστερον: “Χαῖρε λυχνία, τό σκεῦος τό χρυσό καί βαθύρριζο, πού φυτίλι του εἶναι ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος καί λάδι τό σῶμα τό ἅγιον πού πῆρε ἀπό τίς ἁγνές σου σάρκες καί ἀπό αὐτές ἦρθε ὁ Χριστός τό φῶς τό ἀβασίλευτον, σύ πού ἄναψες τήν αἰώνια ζωή σέ ὅσους ἐκάθηντο εἰς τό σκότος καί τήν σκιά τοῦ θανάτου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα καί ὑγιεινά”.

Ἠκολούθησε μεσημβρινή τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, ἐν ᾗ ὁ Μακαριώτατος καί πάλιν προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

“Πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις

οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα τῷ Κυρίῳ

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἑορτή τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου εἶναι κατ᾽ οὐσίαν ἑορτή τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τό πλάσμα Αὐτοῦ, τόν ἄνθρωπον, τόν ὁποῖον ἐποίησε κατ᾽ εἰκόνα καί καθ᾽ ὁμοίωσιν Αὐτοῦ.

Τήν θείαν ταύτην ἀγάπην κηρύττει καί ὁμολογεῖ ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατά τήν λειτουργικήν καί εὐχαριστιακήν πρᾶξιν αὐτῆς, καθ᾽ ἥν κλῆρος καί λαός

γινόμεθα κοινωνοί τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἡνωμένοι ἐν τῷ Πνεύματι Αὐτοῦ.

Τήν ἑνότητα ταύτην διεφύλαξε καί διαφυλάττει διά μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, δηλονότι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἀκούουσα εἰς τό παράγγελμα τοῦ Ἱερωτάτου Παύλου λέγοντος: “Σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης”, (Ἐφ. 4,3).

Τόν σύνδεσμον τοῦτον τῆς εἰρήνης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων ἀνεκαίνισεν ἡμῖν τό μέγα γεγονός τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τήν ὁποίαν καί εὐγνωμόνως τιμῶμεν σήμερον καί εὐσεβοφρόνως παρακαλοῦμεν, ἵνα σκεπάζῃ καί παραμυθῇ πάντας τούς μεγαλύνοντας καί ὑμνοῦντας Αὐτήν.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα, ἵνα ἀφορῶμεν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν, (Ἑβρ. 12, 2), τόν Υἱόν καί Θεόν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν. Εἰς ὑγιείαν πάντων ἡμῶν».